

Sag C-217/20

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

25. maj 2020

Forelæggende ret:

Rechtbank Overijssel (Nederlandene)

Afgørelse af:

20. maj 2020

Sagsøger:

XXXX

Sagsøgt:

Staatssecretaris van Financiën

---

afgørelse

RECHTBANK OVERIJSEL

Tingstedet Zwolle

Forvaltningsret

[udelades]

mellemafgørelse afsagt af den kollegiale afdeling i sagen:

[udelades] sagsøger,

[udelades]

mod

staatssecretaris van Financiën (statssekretæren for finanser), sagsøgt. [udelades]

[udelades].

Sagens forløb

Sagsøgeren har indgivet klage over sin løn i sin årlige ferie i perioden mellem den 25. juli 2017 og den 17. august 2017, således som den fremgår af hans lønsedler for juli og august 2017.

Ved en afgørelse af 13. oktober 2017 (den anfægtede afgørelse) afslog sagsøgte klagen.

Sagsøgeren har anlagt sag, hvormed han anfægter afgørelsen.

Sagsøgte har indgivet svarskrift.

Undersøgelsen af sagen skete i retsmødet den 21. september 2018.

Efter i retsmødet har retten besluttet at genoptage undersøgelsen og forelægge et præjudicielt spørgsmål for Den Europæiske Unions Domstol.

Præmisser

1. Sagsøgeren har fra den 1. marts 2002 været ansat i skattevæsnet, senest som efterforskende medarbejder. Fra den 24. november 2015 har sagsøgeren været erklæret for længevarende delvis uarbejdsdygtig. Han er i gang med et reintegrationsforløb.

På grundlag af artikel 37, stk. 1, i Algemeen Rijksambtenarenreglement (ARAR) (den almindelige tjenestemandsoordning, herefter »ARAR«) blev sagsøgerens løn i det første sygdomsår fortsat udbetalt med 100%, og fra den 24. november 2016 er udbetalingen sket med 70%. For de timer, hvor sagsøgeren er arbejdsdygtig, udbetales lønnen i henhold til ARAR's artikel 37, stk. 5, med 100%. **[Org. s. 2]**

Sagsøgeren holdt i perioden fra 25. juli 2017 til den 17. august 2017 årlig ferie. Ifølge hans lønsedler for månederne juli og august 2017 blev sagsøgerens løn for de timer, hvor han var uarbejdsdygtig (også) betalt i ferieperioden med 70% og med 100% for de timer, hvor han anses for arbejdsdygtig, selv om han også i sin reintegrationsperiode var i stand til at arbejde.

Sagsøgeren er ikke enig heri. Han finder, at han i sin ferie havde ret til fuld løn, det vil sige også for de timer, hvor han var erklæret for længevarende uarbejdsdygtig. Sagsøgeren har herved påberåbt sig ARAR's artikel 22, EU-direktiv 2003/88 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden samt retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol, herunder særligt dommen af 20. januar 2009, C-35/06 og C-520/06 (Schultz-Stringer). Sagsøgeren har også henvist til artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

2. Sagsøgte har i et brev af 28. august 2017 anført, at det eneste omstridte punkt i tvisten angår det EU-retlige begreb »årlig betalt ferie« og som en

konsekvens heraf ordene »med fuld løn« i ARAR's artikel 22. Da der ikke foreligger nogen EU-retspraksis på dette punkt, har sagsøgte anmodet retten om, at den i så henseende anmoder Domstolen om en præjudiciel afgørelse.

3. Retten skal bemærke.

3.1 Artikel 22 i ARAR

I ARAR's artikel 22, stk. 1, bestemmes, at tjenestemanden har ret til årlig ferier med fuld løn.

Retten er med sagsøgte enig i, at i så henseende må ordene »med fuld løn« forstås som den løn, som ved begyndelse af og i ferieperioden gælder for den pågældende tjenestemand. I sagsøgerens tilfælde var dette 70% af lønnen for de timer, hvor han var ikke var arbejdsdygtig, og 100% af lønnen for de timer, hvor han var arbejdsdygtig. Dette er også den løn, som sagsøgeren har modtaget fra den 25. juli 2017 til den 17. august 2017 i hele ferieperioden med fuld løn.

3.2 EU-direktiv 2003/88

Artikel 7, stk. 1, i EU-direktiv 2003/88 bestemmer, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at alle arbejdstagere får en årlig betalt ferie af mindst fire ugers varighed i overensstemmelse med de kriterier for opnåelse og tildeling heraf, som er fastsat i national lovgivning og/eller praksis.

Retten udleder af teksten og betragtningerne til dette direktiv, at EU-lovgiver herved ville give regler vedrørende sikkerhed og sundhed med hensyn til organiseringen af arbejdstiden i blandt andet den årlige ferie. Efter rettens opfattelse giver direktivet og den af Domstolen givne fortolkning heraf blot en garanti for, at arbejdstageren også ved fuldstændig uarbejdsdygtighed kan holde mindst fire ugers ferie med betalt løn. Direktivet indeholder dog intet nærmere om størrelsen af den løn, der skal betales.

Sagsøgeren har holdt ferie 4 uger i sammenhæng med sin normale løn. Hans ret til at holde årlig ferien med fuld løn er derfor ikke blevet krænket. **[Org. s. 3]**

3.3 Schultz-Stringer-dommen

I denne dom udtalte Domstolen under henvisning til sin dom af 16. marts 2006, C-131/04 og C-257/04 (Robinson-Steele), at arbejdstageren i sin ferie skal modtage sin normale løn. Ifølge Domstolen skal retten til årlig ferie og retten til løn i ferien betragtes som en og samme rettighed.

Virkingen af denne præmis er, at arbejdstageren i den årlige ferie/hvileperiode sættes i en situation, som med hensyn til løn kan sammenlignes med den periode, hvor han har arbejdet. I sagsøgerens tilfælde er det den periode, hvor han var delvis arbejdsdygtig og derudover uarbejdsdygtig. Eftersom sagsøgeren i ferieperioden fik den samme løn som i resten af året, er dette på linje med Schultz-Stringer-dommen.

Imidlertid bestemmer artikel 2, litra f), i Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 (BBRA 1984) (lønningsafgørelse for civile tjenestemænd), at ved løn forstås

- vederlag
- de tillæg, der omhandles i kapitel III
- det periodiske tillæg, der omhandles i artikel 22a
- det månedlige tillæg, der omhandles i artikel 22b,

og som tjenestemanden har ret til.

Ved vederlag forstås i henhold til artikel 2, litra a), det beløb, som under hensyntagen til de bestemmelser, der i henhold til denne afgørelse er fastsat for tjenestemænd i et af bilagene til denne afgørelse, multipliceret med den for tjenestemanden gældende arbejdstid.

Da det nu i ARAR's artikel 37, stk. 1, bestemmes, at der i uarbejdsdygtighedens andet år kun udbetales 70% af lønnen, kan det også hævdes, at dette ikke er fuld løn som omhandlet i ARAR's artikel 22. Herved skal retten bemærke, at Domstolen i præmis 25 i Schultz-Stringer-dommen fandt, at formålet med retten til en årlig lønnet ferie er at give arbejdstageren mulighed for at hvile sig og slappe af i en arbejdsfri periode. Domstolen udtalte, at herved adskiller formålet med ferie sig fra retten til sygeorlov. Arbejdstageren har ret til sygeorlov for at kunne komme sig efter en sygdom.

For retten er det et spørgsmål, om denne forskel kan begrunde sondringen.

3.4 I artikel 31, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder er det, for så vidt det er relevant, bestemt, at enhver arbejdstager har ret til en årlig ferie med løn.

3.5 Henset til det anførte, finder retten sig foranlediget til at forelægge EU-Domstolen de følgende præjudicielle spørgsmål.

Artikel 7

»Skal artikel 17, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden fortolkes således, at arbejdstageren ikke mister sin løn eller en del heraf, fordi han har udøvet sin ret til årlig ferie?« Eller skal denne bestemmelse fortolkes således, at arbejdstageren beholder sin løn, når han udøver sin ret til årlig ferie, uanset årsagen til, at han ikke arbejder i ferien?« **[Org. s. 4]**

»Skal artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden fortolkes således, at den er til hinder for national lovgivning og praksis, hvorefter en arbejdstager, som på grund af sygdom er uarbejdsdygtig, i

sin årlige ferie beholder sin løn på det niveau, den havde umiddelbart forud for den årlige ferie, selv om denne løn på grund af en lang periode med uarbejdsdygtighed er lavere end lønnen ved fuld arbejdsdygtighed?«.

»Skal den alle arbejdstagere tilkommende ret til en årlig betalt ferie i henhold til artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF og i henhold til fast EU-retspraksis fortolkes således, at nedsættelsen af denne løn i den årlige ferie er i strid hermed?«

3.6 Sagen udsættes på den endelige afgørelse.

Afgørelse

[Præjudicielle spørgsmål og udsættelse af sagen] [udelades]

[Slutformular] [udelades] **[Org. s. 5]** [udelades]

Retsmiddel

Denne mellemafgørelse kan endnu ikke appelleres. Denne mellemafgørelse kan appelleres samtidig med (eventuel) appel af den endelige afgørelse af denne sag.

ARBEJDSDOMMEMENT